

ODPADŁY (1) *part praet act*

o prawdopodobnie jasne (tak w od-); a jasne.

[sg f N odpadła.] ◇ pl G odpadłych.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w. (z Cn).

1. [Który oderwał się, odczepił od czegoś: Skorá [winnej macicy] też odpádła ábo obefchła ma być oderzniona Cresc 1571 316.]

2. Który oderwał się, odstąpił od jedności religijnej; rebellator, rebellis Cn [od czego]: Vpadki kroleństw od Kátholickiey wiáry odpádłych. SkarKazSej 682b marg.

3. [Którego ktoś nie otrzymał [od czego = kto nie otrzymał]: Summa pieniędzy odpadłych od skarbu z jeziora Družna mc. 838 gr. 11 LustrMalb 1565/57.]

Cf **ODPAŚĆ**

MM